

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פ. יא. ב] [מוסמחא]
 (ב) ע"י מוס' לקמן
 (ג) ע"י ר"ה על ששחקע,
 (ד) [רש"י מח"א. ב] ר"מ
 מוסח וז.

(א) נב' נגע ברישא
תלמידי
(ב) ירש' ד'ה ימכר כיון
ג'ל' וזאת ד'ה נמקס:
(ג) ד'ה כ'ש' הד"ס (עס
ד'ה אף כשמי: וכו' ממז'
(ד) תיוב' ד'ה אף כשמי:
וימכר ד'ה אף כשמי:
(ה) ד'ה אף כשמי:
(ו) ד'ה אף כשמי:
(ז) ד'ה אף כשמי:
(ח) ד'ה אף כשמי:
(ט) ד'ה אף כשמי:
(י) ד'ה אף כשמי:

(א) תשוב' ד"ה גדולים.
ואומר ר"י דש"נ ס"י. נ"ב
זקן הוא בחוססמא (עמ"ש
דכ"ט ב"ד ס"י קכ"ד ס"ק
י"א):

סייל"א [סייל], מוט.

הוא

היה צרגל בהנאה הוא הדין
שביטן מגע עובד כוכבים ע
התעורר לו רב כהנא ורב א
הגטלה והוא לו רב עובד
בצב עמא פירוש כגון א
ע"ז דבר אחר כמו מג
היהוה דנעל מצות חרקה
מיניה ומיניה ופירש א
א"י וקשאו לפי זה מדא
בהבונה ליאסר בשביה וכל
לא ריבא דמוריק ארוקי מ
בהנאה אלא ממנ"ה היא מ
ריב דאז לא היה כר נתן ד
היא איבא כוונת מגע ועניניה
דלא דא אסר ר' נתן בה
ליבא כוונת מגע מיבא קש
אפי"ה איבא כוונת מגע
מיניה ומיניה פירוש שהיה
אע"ג דנגע ביה דא נפילת
ועוד דלא ארו אמותה בירי
דירקא רבינו חננאל והלכס
הדואה ליה מגע עובד כוכ
נגע ביין שגטלה שהוא מלא
היבא שמי הקס שממניו
דלאסר מדידה ביד וקד
כוונת מגע מוחס נפילה
בין יומי א"י מופל לבור עמ
יין למגור מדי: גדולים
מלא מפרס ליה כהלא ש"ה
ההההההההההההההההה
אין ממניה להפסד טהרות

[illegible]

גופא אמר רב תיגור
לרב הולוקח עבדים
שמולו ולא טבלו ר' ע
עושים יין נסך קמנים
וילים יודעין כביט ע
ודת כוכבים ומשמשי
נחות הא וכן קאמר
זור ומאי איבול למימר
ולא טבלו הוא ר' ע
דרב תמן אמר שמוא
י כוכבים אע"פ שמולו
ל"דלא גופא אר"נ אמ
כלו עושין יין נסך ע
לוי עד שנים עשר חד
שמולו ולא טבלו וכן

ויבין דלגא אשכחן דלסר
 א בבוהנה. ולפי גירסא זו
 א (אף) בהנאה ובהי נחש
 מה היגיעו בענלה ונע
 לקמן נח (דף ע) גבי ל
 מלחא חשיב מנע עובד כו
 כמו וריקא ופריך עלה
 וריקא היא ומסרין קאלי
 נח לא דהו מנע על ידי
 כמו מנעו בנפוש שלא
 נח בעבודת דר' ויחקר וי
 נח הנהג ורב אסר לאסרו
 נח לא קדוש דשמי יד
 או נעשה יד ואע"ג דנחמ
 נגוע ויבין בלא כוונת יס
 נח נמי היא מודה בזה כיון
 לקמן הלכה כר"ס ור"ש ע
 מהיכל דקדוש קאמר דר
 שלא כוונה ע"י דבר אחר
 דאין זה לשון מיה ומיני
 דאין עמל לך נראה לה
 ולפי נח יד רב בשמי
 דא נמי נוכל לפרש וקא
 בשמי וסא דתמן מדדו כו
 בהנאה סביר דר סבר כו
 כובע"ס ע"י דא שלא
 לקמן כו"ס מאי דא שאל
 ור מוכחא מלחא דלעיל לא
 בשמי מיה אסר וי"ל ד
 דקאמר עשה ויין נסו
 ד ואומר ע"י שגלי עומה
 ויין נסו